

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 137.

V Ljubljani, v sredo 18. junija 1890.

Letnik XVIII.

Vojaške predloge.

Kolik hrup je nastal v časopisju, ko so „Neue Freie Presse“ in za nje prinesli tudi drugi listi poročilo, da namerava vojna uprava avstrijska zvišati troške za armado na 80, 100, slučajno tudi na 120 milijonov. V našo tolažbo je le kak borzni spekulant zvodil dotične liste na led, — ako ni bila dogovorjena stvar, — ker vojni minister baron Bauer je v soboto v budgetnem odseku avstrijske delegacije dotično poročilo imenoval neresnično in tako nezmislno, da mu nihče ne more podtikati take izjave. Zapisnikar grof Goëss konstatuje, da dotičnih besedij ministrovih o tolikih troških za armado ni v zapisniku in da je izmišljena vest prišla v liste na nepojasnjen način.

Že večkrat smo na tem mestu naglašali, kolike troške zahteva sedanji oboroženi mir v Evropi, in da bode sedanja finančna vojska uničila narode. Z največjimi žrtvami davkoplačevalcev je avstrijski finančni minister naredil ravnotežje v državnem gospodarstvu. Toda če bode vojna uprava vedno množila izdatke za novo orožje in večjo stoječo armado, pričakovati moramo zopet znatnega primanjkljaja.

Nekdaj so rekli v Evropi: „Če se zgane Madrid, strese se Evropa.“ Ko pa je španjska kraljevina zgubila v besnečem morju svoje neštivilno brodovje, šel je po vodi tudi njen merodajni vpliv — *vanae sine viribus irae* — le meč ima vnanjo moč. V zadnjih dveh desetletjih pa Nemčija narekuje evropskim državam vojno silo. Po pravici smemo reči: „Ako se v Berlinu odpre državni zbor, tresejo se narodi.“ Baron Chlumsky je v odseku vsem govoril iz srca, rekoč, če si Nemčija dovoljuje ta luksuz, Avstrija ne sme posnemati tega vzgleda, ker Turčija kaže, kam pridemo po tej poti.

Ravno sedaj se vrši v nemškem državnem zboru posvetovanje o vojaškem zakonu. Odločilno besedo bode imel katoliški centrum, oziroma njegov prvi voditelj Windthorst. Nova vojaška postava za Nemčijo je velike važnosti za vso Evropo. Ako bode Nemčija pomnožila svojo vojno moč, lezle bodo ostale države za njo. Caprivi je to, kar je bil Bismarck v tem oziru, ker cesar nadaljuje v tem pogledu Bismarkovo politiko.

Ako centrum ne bode glasoval za vojaški zakon, rekel je Windthorst, razpuščen bode novo izvoljeni državni zbor in Caprivi bi bržčas moral odstopiti. In ker večina katoliškega centra zaupa novemu državnemu kancelarju, utegne tudi glasovati za vojaški zakon, da se izogne negotovi prihodnosti. Včerajšnji telegram iz Berlina je že naznanil, da je vojaški odsek s 16 proti 12 glasovom potrdil ves vojaški zakon. Tako vidimo na žalost, da Nemčija še ne misli na stalen mir in znižanje armade.

Po septenatu ima Nemčija 495.000 mož stalne armade, 678.000 v rezervi, 685.000 v deželni brambi, v dopolnilni rezervi 208.000, v deželni brambi II. sklica 813.000, črne vojske I. sklica 3.072.000 in II. sklica (od 40. do 45. leta) 1.225.000 mož, vkupe torej 7.176.000.

Francija ima po naborni postavi z dné 15. jul. 1889, kakor poročajo „Jahrbücher für die deutsche Armee und Marine“, 2.570.000 mož aktivne armade, in 1.730.000 rezerve v skrajni sili, vkupe torej 4.300.000 mož.

Rusija postavi na noge 2.327.000 redne armade, 660.000 kozakov in izredne armade, vkupe 2.987.000 mož.

Avstrija ima aktivne armade 827.892 mož, avstrijske deželne brambe 152.965, ogerske 171.366, avstrijske črne vojske 228.876 in ogerske 212.246, vkupe 1.593.345 mož.

Italija šteje stoječe armade 896.093, vkupe pa 2.612.240 mož.

Iz teh števil razvidimo, da je Avstrija v tem oziru še na boljšem. Opozorimo čitatelje še na nekaj. Nemčija ima v okroglem številu 48, Avstrija 39 in Italija 30, torej vse tri zvezne države 117 milijonov prebivalcev; Rusija pa 110 in Francija 68, vkupe 178 milijonov. „Nasprotnika“ imata torej v primeri z „zveznimi državami“ 61 milijonov več prebivalcev, in če Avstrija, Nemčija in Italija pokličejo pod orožje vse svoje vojake, morete Rusija in Francija še vedno tekmovali.

Zadnji čas je torej, da države pomišljajo, ali ne bode morda naposled največji meč odpovedal svojo službo.

Irredenta.

I.

Govoril dr. Vitezić v državnem zboru.

Visoka zbornica! Že večkrat sem opozarjal v tej visoki zbornici na nevarnost, katera preti državi vsled politike, ki se snuje po južnih delih naše države, one politike, katera tako močno podpira italijanski element in zatira slovanski živelj. Tega vprašanja se je drugi generalni govornik le površno dotaknil v generalni obravnavi, a meni pa, kot poslancu onega državnega dela, je vsekako na tem, da o stvari sami kaj več izpregovorim. V seji dné 8. marca m. l. rekel sem mej drugim to-le:

„Slovanski živelj je najmočnejša trdnjava proti zapadnim državam, kar mi mora priznati vsakdo, ki le količkaj pozna razmere v Primorju. Naj bi se že vendar enkrat opustila ta politika, ki ima nalogo porušiti to trdnjavo.“

In res, dokazal sem tudi v onem govoru in pri drugih priložnostih, da so državni uradniki, če-

LISTEK.

Tajni družabnik gospoda Kobrča.

Pripovedica iz pisarniškega zakotja. Češki spisal Ig. Herrmann; poslovenil J. Barle.

(Konec.)

Zvečer, popreje nego je odšel iz urada, pozval je gospod Kobrč gospoda oficijala, odprl pred njim miznico svoje mize in mu dejal:

„Nu, tedaj naj pogledajo, bodejo mi za pričo. Tukaj je vrečica z duhanom — naj jo vzamejo v roko in pretehtajo. Tako! Potem ga položim semkaj, na ta le papir, vidijo. In sedaj zaprem, evo, obrnem ključ dvakrat, takó. Ključek spravim v žep. In jutri zjutraj pogledala bodeva skupaj. Bodeva videla, kaj bode — —“

Prihodnje jutro pogledala sta stara modrijana v miznico — vrečica ležala je sicer na svojem mestu, ali bilo je v nji manje duhana. Ta stvar vznemirila je gospoda oficijala Najmana takó, da je odšel k svoji miznici, da ni rekel ni bev, ni mev in da ni mogel celo dopoldne mirno poslovati. Tudi gospod Kobrč je bil vznemirjen in jezen in vlekel iz svoje pipe takó silno, da so se po vsi pisarni valili zlovestni, viharji oblaki. Vzduh pisarne je bil, kakor da je napolnjen s težko elektriciteto.

A stari sluga Johan potikal se je povsem pokojno po hodniku, od vrat do vrat, kadil mirno iz svoje pipe in pljuval v vse kote, da se je kar ka-

dilo. Izvestno ni niti sanjal, kakovo odkritje se je dogodilo za dvermi sedme številke.

Gospod Kobrč je mislil in premišljeval, kakó da ulovi tata svojega duhana. Vsakega dné, na večer, popreje nego je odšel iz urada, zaznamoval je drugače vrečico z duhanom, delal na trakovih različne znamke in vozale in vselej pozval gospoda oficijala za svedoka. — Ipak je bilo čez dva dneva zopet vzeto iz vrečice, a čez teden trikrat.

Jeza in nemir gospoda Kobrča dosegla sta najvišjo stopinjo. Po poslednjem, sigurnem obisku zlobnega, neznanega kadilca v miznici, podal se je kancelist neobično brzo k oficijalu in mu dejal:

„Zopet je bil tamkaj, gospod oficijal!“

Stari Najman postal je tega tedna nervozen. Preklinjal je vrečico gospoda Kobrča in že dvakrat svetoval gospodu kancelistu, da si odnaša duhan raje domov — to, da je najbolje sredstvo.

„A kaj ne bode več varno v kanceliji?“ — razsrdil se je gospod Kobrč zaradi tega nasveta. — „Naj sodijo, gospod oficijal, ko bi imel jaz takó milijon — kaj ga morem tu pustiti?“

„Nu, za take stvari je banka“ — odgovoril je oficijal. — „Kdo bi puščal milijon v vrečici?“

„Ali to je kancelija in zaklenjena miznica je sveta stvar“ — srdil se je gospod Kobrč. — „Pa se še čudimo, če se krađe drugje!“

Danes, ko je zapazil stari kancelist novi napad na svoj duhan, uprl je Najman na njega očesi in dejal:

„Ali sem vendar bedast!“

„Saj sem jaz tudi“ — dokazoval je gospod Kobrč. „Vendar takó ne more ostati dalje — — —“

In na večer onega dné domislil se je čudovite, uprav čarovniške misli. Odrezal je pozorno četrtinko póle prostega, kancelijskega papirja, prijel pero in napisal na papir z velikimi, debelimi črkami:

„Ta duhan je moj!!!“

Napravil je tri klicaje, položil vrečico z duhanom v kót svoje miznice, a četrtinko s strašnim napisom na vrečico, obrnil ključ v ključavnici dvakrat in odšel domov poln zadovoljstva, ker je izmislil takó dobro past tatu svojega duhana.

Onega večera zaspal je še-le jedenkrat po polnoči, a zjutraj ni mogel od vznemirjenja dočakati, da pride v svojo kancelijo.

Naposled se je čutil vendar tamkaj, oblekel uradno suknjo, in vzemši ključek iz žepa, pristopil trepetaje k mizi, da odpre miznico. Poleg njega je stal oficijal Najman, isto tako tresoč se od nemira in pogledaval nestrpljivo, kaj se bode objavilo v miznici.

Naposled je vendar zaškrebetal ključavnica, a mršavi roki Kobrčeve potegnili sta miznico. Vrečica je bila na svojem mestu, na vrečici je ležala četrtinka papirja, a na ti četrtinki — — —

Oba stara uradnika gledala sta na četrtinko nekako nejeverno. Bila je na nji sicer vrstica, napisana včeraj čvrstim, ponosnim pisanjem gospoda Kobrča, vendar pod njo je bila nova vrstica, na-

tudi morda nevede, rekel bi umeteljno gojili in vzgajali italijanski živelj.

Kar se tiče nevarnosti, katere sem omenil, naj mi je dovoljeno, opozoriti na članek, priobčen nedavno v zagrebškem „Obzoru“ z naslovom „Irredentizam“. V tem članku navaja se pred vsem, kako je govoril v smislu skrajnih levičarjev bivši italijanski minister Ruggero Bonghi, četudi pripada k skrajni desnici, pri otvorjenji narodnega društva „Dante Alighieri“ v Rimu. Na vprašanje, kaj to pomenja, odgovarja pisatelj onega članka prav umestno (bere):

„To pomenja, da so v Italiji kar se tiče irredentizma vsi istih nazorov, naj pripadajo že desnici, levici ali pa centru. Vsi smatrajo nekatere avstrijske pokrajine za nerešene, katere si prisvaja Italija na podlagi narodnostnega načela. Nekateri morejo biti v izrazih in govorih previdnejši od drugih, kar se pa tiče čuvstev in teženj, ni pač nikaškega razločka med Bonghijem, Nicotero, Cavallottijem in Imbrianijem in kakor se sploh imenujejo vsi ti državniki.

Imenovano narodno društvo „Dante Alighieri“ je bilo ustanovljeno z veliko svečanostjo v Rimu dne 24. marca t. l. Mesto Rim je zastopal župan, ki je imel pri tej priliki zelo navdušen govor. Pozdravil je narodno društvo v imenu mesta, v katerem je, kakor je rekel, razprostril latinski orel v prejšnjih časih svoje silne peruti čez svet. Rekel je (bere):

„Rimski genij, pod čegar varstvom pričenja društvo svoje delovanje, naj pospešuje plemenite njegove namene ter oživlja v blagor in slavo ljudstvu italijanskemu.“

Ko se je to društvo ustanovilo, govoril je Ruggero Bonghi o njegovih nalogah, ki so samo navedena in društvenega značaja in zabranjajo, ako se izvrše, da se posuše tla, na katerih se morejo, naj je že kedarkoli, osnavljati pravilno politične pravice. Dante Alighieri je razgal s svojo lučjo temo srednjega veka. Tako naj blagoslovi tudi zdaj s svojim imenom delo, po katerem bo zavarovana italijanska kultura in jezik pred tujim nasilstvom ter ju ohrani v sedanjem stanju.

Iz teh besed razvidite, gospoda moja, da je Ruggero Bonghi jako diplomatično govoril.

Kot nalogo društva je označil samo obrambo in pravila društva previdno tega nič ne omenjajo; toda iz govora, katerega je govoril dan pozneje, razvidno je, da namen društvu ni obramba, marveč napad.

Jasneje, kakor Bonghi, govori v društvenem časniku „La nazione italiana“ v enem članku profesor Giacomo Venezian. „Dočim opažamo mi — piše profesor — križem rok splošni boj proti našemu jeziku, snujete Francija in Brazilija zakone, da se vzame italijanskim izseljencem narodnost in enaka usoda jim preti v Severni Ameriki, kjer bi

pisana izvestno po noči, ali pa zgodaj v jutro. A ta pripisek še čvrstejši in spretnejši od rokopisa gospoda Kobrča, glasil je pa takó-le:

„Seveda, saj jim ga jaz ne jemljem!!!!“

In bil je za vrstico jeden klicaj več, kakor pa za vrstico gospoda Kobrča, a pod njo je bil pa podpis:

„Johann!“

Gospodu oficijalu tresli sta se obe roki, ko je prebral dostavek na četrtinki, a vračaje potem kancelistu osodni papir dejal je očitovaje:

„Kaj jim nisem povedal, da ne bode to Johan! Samó le ne okrivljevati nikogar.“

In odkorakal je važno in mirno k svoji miznici. Gospod Kobrč je pa s čuvstvom pravega osramočenja spravlil četrtinko v miznico in nehoté potehtaval in ogledaval vrečico. In zares, danes ni manjkalo ni za jeden šnof duhána.

Ko je opoldne zapustil kancelijo, sestel se je na hodniku z Johanom. Strašljivo zaprl je gospod Kobrč očesi — ni mogel pogledati v obličje človeka, na katerega je sumnjal in katerega nedolžnost se je takó sijajno pokazala. Ali Johan snel je svojo kapico in ga pozdravil prijazno, kakor druge dneve, a v njegovih očeh plaval je stari dobrodušni izraz.

Od tega dne ni se več sušil duhán staremu kancelistu in gospod Kobrč si še danes zamán glavo razbija, kdo je tedaj kadil z njim skupaj. Niti ne sanja, kdo je to bil in umrl bo s to zastavico, — ako mu je ne reši kateri izmed čitateljev te istinite in zjamčene pripovedčice.

ustanovili lahko drugo domovino. V Carigradu, Solunu, Siriji, Egiptu in Tunisu bori se na vse kriplje z nami „Alliance française“ za-se. In dočim se to dogaja, širijo nemška šolska društva svoja krila celó do južnih Alp in postavili so v skrajni dolini v Tridentu veličasten spomenik staronemškemu pesniku kot bojno znamenje. Z benečanskih obali Dalmacije odmeva sém vpitje Srbov in Hrvatov, kateri niso dovolili, da se postavi časten spomenik slavnemu Nikoli Tommaseu v njegovem rojstnem mestu. Slovenci pa pohlepno škilijo na furlansko pokrajino in njihovi apostoli propovedujejo v cerkvi in po trgih boj proti italijanskim sodeželanom. Narodno društvo „Dante Alighieri“ pozivlje Italijane na obrambo. Vsakdo, kateremu gori v srci ljubezen do domovine, pomagal nam bo. Italija mora podáti roko za najsvetejše svetinje borečim se bratom; njena pomoč pa ne sme vznjati sumnje, ker je zastopanje naših narodnih pravic proti nasilnemu prisvajanju tujih narodov moralno opravičeno in brez vsake nevarnosti za notranji red in tuje pokrajine.“

Z ozirom na to moram nekaj opomniti. Kar se tiče „častnega spomenika“, — kakor pravi Venezian, — moram opomniti, da je v tem samo toliko resnice, da je politična oblast zabranila vzdati spomeniško ploščo v Tommasea rojstveno hišo; a znano je pa tudi gospodom, da je prišla tu-sém v visoko zbornico interpelacija v tej zadevi, in, ali vé gospoda moja, kdo je podpisal to interpelacijo? Srbi in Hrvatje iz Dalmacije; in tudi mene je doletela ta čast, da sem podpisal interpelacijo, dasiravno sem razvpit za najhujšega sovražnika Italiji. Toda Italijani, ki so v tej visoki zbornici, niso podpisali te interpelacije (Poslanec pl. Burgstaller: Nas niso za to nič povprašali).

Prosim, to je gotovo, da so podpisali samo Srbi, Hrvatje in nekateri Slovenci to interpelacijo.

Ker se je trdilo, da se siloma prisvajajo pravice Italijanov, dovolil si bodem, dokazati v svojem govoru, da se to prisvajanje pravic ne godi s strani Slovanov, temveč s strani Italijanov na škodo Slovanom. Kar se tiče konečno opazke, da je to društvo nedolžno, omeniti hočem nekaterih kratkih stavkov iz onih govorov, ki so jih govorili dva dni potem v Rimu pri priliki svečanosti.

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. junija.

Notranje dežele.

Iz delegacij. Predvčeranjim zvečer se je bavil budgetni odsek avstrijske delegacije o okupacijskem kreditu in s proračunom za bosensko upravo. To poročilo kakor tudi pojasnjujoči govor državnega finančnega ministra Kállayja veselo pričata, kako napreduje kultura in omika narodova v Bosni in Hercegovini in se približuje splošnemu evropskemu razvoju, ki bi si ga v teh dveh deželah pred desetimi leti še misliti ne bi mogli. Dasiravno je bila zadnje leto v Hercegovini slaba letina in v kljub poskušnjam sosednih dežel, da bi se narod iz zasedenih dežel izselil, so vendar razmere še povsem normalne, in izseljevanje Črnogorcev v Srbijo ni našlo pri Bošnjakih in Hercegovcih nikakega posnemanja, dasiravno živé posebno Hercegovci skoro v takih razmerah, kakor Črnogorci. Da se pa niso izseljevali, gré hvala pred vsem vladi, ki je podpirala in skrbela za stradajoče. Sicer ne bi bila za deželo nikaka nesreča, ko bi vlada sama pospeševala izselitev onih pogorskih prebivalcev, ki se umikajo v gore iz strahu pred delom ter deželi več škodijo, kakor koristijo.

Razpuščen ljudski shod. Minolo nedeljo je bil ljudski shod v Henrikovem Gradcu na Češkem. Dr. Grégr je hotel govoriti o sedanjem položaji. Ker pa je napadal vlado in deželni zbor češki, je vladni zastopnik razpusil shod.

Vnanje države.

Italija. Poročilo generalne budgetne komisije o finančnem proračunu konstatuje, da so se zboljšale finančne razmere, kajti lansko leto je poročilo komisije trdilo, da bo za naprej 57 milijonov primanjkljaja, dočim poročila komisija letos, da ne bo skoro nič primanjkljaja, ker so zdatno povišali dohodke ter znižali troške. — Novoimenovani civilni in vojaški guverner italijanskih vzhodnoafriških naselbin, general Gandolfi, bo šel bajé konec meseca junija na svoje častno mesto. V tej italijanski naselbini ne bodo sami Italijanje, temveč med njimi bodo tudi domačini in sicer vsacih polovica.

Rim. Skofje rimske cerkvene provincije so pričeli naznanjeno zborovanje. Prva konferenca se je vršila v poslopji propagande. Previdni in skrbni

cerkveni dostojanstveniki čutijo dobro, kako nesrečonosen duh veje z mnogih strani v še nepokvarjeno človeško družbo in zato se posvetujejo, kako bi najbolj zabranili to nesrečo.

Francija. V Halluinu na severnem Francoskem so imeli doslej verski redovi v rokah vodstvo tamošnjih šol v popolno zadovoljnost ljudstva. Šolsko poslopje je bilo podeljeno občinam z izrecnimi pogoji, da morajo biti voditelji šolam le redovniki. Dne 10. t. m. je pa prejel halluinski župan od prefekta Vel-Duranda pisanje, katero pravi, da se bo izročilo vodstvo šol dne 23. t. m. laikom. Torej kar brž naj prevzamejo vodstvo drugi učitelji, če tudi so že tako blizu skušnje.

Anglija. O sporazumenji Anglije in Nemčije gledé na vzhodnoafriško vprašanje poročalo se je že. Vendar pa hočemo navesti še, kar pišejo „Times“ o tem ozemlju. Pokrajina med jezeroma Nyasa in Tanganyika meri blizu 210 do 240 milj v širjavo in leži 5000 čevljev nad morjem ter 3000 čevljev nad Nyaso in 2500 čevljev nad Tanganyiko. To je namreč visok svet, ki se strmo znižuje proti imenovanim jezeroma. Promet čez to visočino se vrši po Stevensonovi cesti, ki pa nikakor ni taka, kakor jih imamo v Evropi. Zdaj vlada baje mir na obeh konceh imenovane ceste in tamošnji Arabci živé neki v najboljšem sporazumenji z anglešmi kupčevalci in misijonarji.

Belgija. Do polovice nova zbornica bo imela dne 4. julija izredno zasedanje. Na dnevnem redu bo mej drugim tudi naselbinsko vprašanje. Neki belgijski list trdi, da je preosnova Kongo-države v belgijsko naselbino velika želja kralja Leopolda II. Finančne razmere te države so neki zelo žalostne, ker so troški mnogo večji, kakor dohodki. Tem gmotnim razmeram hoče kralj belgijski deloma pomagati, a vsega pomanjkljaja ne more pokriti; Belgija naj dovoli ali letni dodatek ali pa glavnico. Žadnje vprašanje se bo pretresavalo že v izrednem zasedanju.

Rumunsko. Kakor piše neki rumunski list, bode rumunski minister vnanjih zadev, Lahovary, objavil kupčijske pogodbe z Anglijo, Nemčijo, Rusijo, Turčijo in Švico, ko poteče 1891. leto njih obrok. — Pri municipalnih volitvah je vdrugič zmaga konservativna stranka.

Turčija. Ta deloma evropska država ima tudi kaj slabe finančne razmere. Z Rusijo ima velik račun vkupe o vojni odškodnini. Na dvokratno zahtevanje ruske vlade odgovoril je Said paša, da so zakrivila zamudo obrokne plače desetinski najemniki po onih pokrajinah, iz katerih so bili namenjeni dohodki za plačo vojne odškodnine. Vlada je storila vse potrebne korake, da bi prej izterjala desetino in nadejati se je, da kmalu izterja ta denar. Ako pa vendar ne bi vlada nič izterjala, dala bo dotično svoto iz svojega žepa. — To je kratek odgovor, in Rusiji ne ostane drugega, nego še čakati.

Izvirni dopisi.

Iz Žitarevasi na Koroškem, 15. junija. Koroški Slovenci v podjurski dolini so danes zopet pokazali, da se vzbujajo. Pri „Miklaucu“ so danes imeli zborovanje zaradi prihodnjih volitev. Jednoglasno je bilo vse za g. Einspielerja in Murija.

Veseli je bilo gledati, ko je čez 300 zbranih množ, (kolikor jih je še zunaj poslušalo, nisem štel), odobravalo navdušene govore svojih neutrudljivih voditeljev.

Zborovanje je pričel g. poslanec Einspieler, ki je pozdravil vse, posebno od daleč došle (celó štiri ure daleč imajo domov nekateri kmetijski gostje, ki so peš prišli), in je omenil imenitnost našega namena.

Potem so govorniki jeden za drugim poučevali naše ljudstvo o naših resničnih potrebah, o našem žalostnem stanju. Šaljivo in poleg poučno je pretresal gospodarstvo naše liberalne gospóde g. Haderlap, vrednik „Mira“. — On je tu v okolici domá in pozná potrebe našega ljudstva, dober govornik v popularnem stihu. Njegov govor je bil vsake dve minuti glasno odobravan.

Apački pevci so zapeli vmes avstrijsko himno, ki se je dobro vjemala z duhom, ki je celo zborovanje ovladal. Saj je Slovenec dober Avstrijan in ljubi svojega cesarja kakor lastnega očeta.

Globoko je gotovo segla beseda jednega govornika vsem poslušalcem v srce: „Vsi narodi v Avstriji so enakopravni; — jaz pa dodám: gospodarji pri nas so pa Nemci.“ — Mir kličete? Odgovorim: „Dokler ne bode zadovoljnosti med nami, dokler se je nam bati za našo narodnost, za naš jezik, — dotlej ne bode miru.“

Jeden govornik nas je izvrstno poučil o posojilnicah, hranilnicah, zavarovalnicah itd. — Hvala Bogu, da imamo može, ki tako za kmeta skrbijo in mu razlagajo tako važne resnice.

Govorniki so navdušili svoje poslušalce tudi za vero (posebno versko šolo), za vzajemnost, za dolžnosti volilcev itd.

Dobro je, da je jeden govornik pokazal, kako liberalci lovijo kmete pri volitvah na fraze o „tlaki in desetini“, katerim sami ničesar ne verujejo; kako se volilec s kočijami naproti vozijo, smodke delijo itd.

Na koncu so nas razveseljevali izvrstni pevci iz Apač in šaljivi govorniki.

Upamo, da naš trud zbudi slovensko ljudstvo.

Iz Vitanja, 15. junija. (Posojilnica. — Letina. — Šola.) 29. majnik t. l. ostane pomenljiv za naš okraj. Došli so semkaj gg.: M. Vošnjak, dr. L. Gregorec, L. Baš in Fr. Lončar, da so nam pomogli ustanoviti posojilnico za vitanjski okraj. Hvala imenovanim možem za njih trudoljubnost! V odboru so zastopani razni stanovi: gosp. župnik je načelnik posojilnice, v odboru pa so: tržan g. Jankovič in trije občinski odborniki iz treh bližnjih političnih občin. V nekaterih dnevih se začne poslovanje v kljub temu, da se od znane strani delajo nezasišane zapreke. Posojilnično ravnanje je sklenilo s tukajšnjim kamnosekom zastran stanovanja pogodbo na 5 let. Vsled šuntanja nekaterih denarnih mogotcev pa je skušal ta mož precej v soboto prelomiti pogodbo, katero je sklenil v petek. Toda postava ni le za Nemčone, temveč tudi za Slovence!

Po naših gorah kaže letina do zdaj prav lepo; žal, da je toča v naši bližini naredila že dokaj škode. Koncem majnika je klestila po Kozjaku, 7. junija pa po Skomru in deloma po Vitanji.

Sadja utegne po naši okolici biti letos prav obilo. Posebno jabolka so zelo polna.

Skupni pastirski list je napravil na naše krščansko ljudstvo najugodnejši vtis. Naše ljudstvo pa tudi ničesa bolj ne želi, nego korenito premembo šolske postave.

Rakovec je selo v vitanjski župniji. Tukaj je bila nekdanj velika steklarna. Silno obširni ondašnji smrečji logi so zdaj lastnina koroškega grofa Thurna. V Rakovcu torej se bode v prav kratkem času otvorila nova ljudska šola.

Iz Zagreba, 14. junija. Zopet nam je pobrala smrt enega izmed naših književnih veteranov. Umrl je namreč 8. junija Ognjeslav Utiešenović-Ostrožinski, c. in kr. dvorni svetnik in veliki župan v miru, pri svojem bratu v Zagrebu. Pokojnik se je rodil leta 1817. v Ostrožinu, vasi nekdanje prve banske polkovnije. Rodovina njegova je po tradiciji betva slavnih v 16. veku znamenitih Utiešenovićev, od katerih je bil tudi glasoviti državnik in diplomat Jurij Utiešenović, kardinal in škof varadinski, imenovan „Martinusius“. Oče pokojnega je bil nad-desetnik, človek drugače ugleden in dobro naobražen, a mati mu Simica se je posebno odlikovala z lepim govorom, ter se je ravno od nje naučil Ognjeslav oni krasni jezik, s katerim je svoja pesniška dela uredil.

Ko je Ognjeslav odrasel, dal ga je oče v krajiško šolo, ali radi siromaštva je moral popustiti šolo ter ga je oče odpravil v pisarno finančnega ravnateljstva, kjer je dve leti pisaril ter se marljivo učil italijanskega in francoskega jezika. Ko je videl, da tukaj ni zanj bodočnosti, poda se v Zagreb k c. kr. vojaškemu napovedništvu kot vežbenik, pa je tukaj gimnazijalne nauke učil kot privatist. V kratkem postane računski uradnik, a leta 1842. upravni poročnik v Karlovcu, položivši dobro državni izpit za upravne krajiške uradnike, ali ni popustil svojih začeti humanitarnih nauk. V Karlovcu pride kot pobočnik k Josipu Pukšecu Murskemu ter se je tukaj tudi oženil z njegovo hčerjo Dragojlo, sestro glasovite pevkine Murske. — Leta 1848. ga vidimo v Rujevcu, na turški meji, kot upravnega uradnika. Na to ga pokliče ban Jelačić v saborski odbor za krajiške reforme, kjer se je izkazal s svojim glasovitim operatom. V istem času je položil izpite na zagrebški pravoslavni akademiji z najboljšim vspehom, ter se more o njem reči, da je postal vse le po svojem lastnem trudu. Do l. 1851. je služil pri vojaškem zapovedništvu v Zagrebu, a za tem je bil imenovan prvim podžupanom v Varaždinu. Leta 1856. je bil povišen na čast ministrjalnega tajnika ter poklican na Dunaj k ministerstvu notranjih zadev. Leta 1862. je bil povišen na čast dvornega svetnika pri hrvatski dvorni kancelariji, ali radi svojega poznatega patriotizma umirovljen, pa kasneje zopet reaktiviran. Leta 1875. je postal veliki župan varaždinski.

V svoji praktični službi je razvil Utiešenović toliko delavnost, da si je pridobil častni naslov „prvega praktičnega upravitelja v deželi“, pa tudi

drugače je bil naobražen kakor malokdo. Govoril je in pisal dobro hrvatski, nemški, italijanski, francoski, pa tudi latinski. Kot upravitelju je bilo največ ležeče na tem, da dobi narod dobra občila, namreč ceste in pota, da se vredé reke, naredé vodovodi, zidajo šole, ter se more videti še dandanes v važajdinski župniji vpliv njegovega blagotvornega delovanja. Narod se še dandanes zahvalno spominja svojega podžupana, ki je znal vse tako obrniti pri pobiranju davka, da ni bilo pretežko in neznosno plačati ga.

Utiešenović pa ni bil samo dober upravni uradnik, nego se je izkazal tudi na književnem polju in sicer v politični, upravni in belestristični stroki.

Leta 1848. se je izkazal s svojo razpravo „o konstituiranju Avstrije po načelu narodne ravnopravnosti“, to razpravo so celó v višjih dunajskih krogih odobraval. Važna je tudi njegova knjiga „Die Hauscomunien der Südslaven“, ki je izšla na Dunaju l. 1859., in katera bi bila, da so jo znali merodajni krogi upotrebiti, gotovo proizvala popolno prenaradbo v tem tako važnem socialnem vprašanju. Ko se je začela l. 1860. Avstrija preustrojevati na ustavni podlagi, izdal je Utiešenović leto dni kasneje izvrstno knjigo „Die Mititargrenze und die Verfassung“, ki je živi protest proti neustavnemu stanju Krajine nasproti oktoberski diplomii. Leta 1869. je izdal posebno delo o Krajini „Die Militärgränzfrage“. L. 1865. je napisal knjigo „Das Donau-Adria-Bahnnetz“, v kateri dokazuje veliko korist takšne železnice za celo monarhijo. L. 1879. je izdal lepo knjigo „Die Naturschätze im nördlichen Kroatien“, vsled česa je bil imenovan dopisujočim članom dunajskega geološkega zavoda.

Ali njegova pesniška duša je imela tudi višji polet, ter je še kot mladenič prišel na glas s svojo poznato pesmijo „Jeka od Balkana“, kateri se je odzval tudi glasoviti češki pesnik s pesmijo „Slavi deer“. Sličenega sodržaja je tudi večja epska pesem „Nedjeljko“, ki je prišla na svetlo l. 1860. V njej služijo religiozni motivi k politični svrhi epskega čina.

Leta 1868. se je proslavil s svojimi „Davidovimi psalmi“. Še l. 1845. je bil izdal svojo glasovito „Vilo Ostrožinsko“, katero je kasneje izkital s krasnim dodatkom „Misli krasnih umetnostij“, kar se more smatrati prvim poskusom hrvatske estetike. Točnega in marljivega izražavanja spisov v državnem arhivu je plod njegova učena razprava od l. 1880. pod naslovom: „Životopis kardinala Gjorgja Utiešenovića“, najprej tiskan v Radu jugoslovanske akademije, potem pa kot posebno delo v nemškem in hrvatskem jeziku. Njegova pesem „Potres“, katero je zložil izza zagrebškega potresa ter namenjena od potresa ponesrečenim, je močno ganila hrvatsko občinstvo.

Na upravnem polju se je izkazal Utiešenović l. 1883., ko je imel izvršiti težko nalogo, da pomiri spuntano Zagorje. To svojo težko nalogo je spolnil Utiešenović na zadovoljstvo nižih in viših krogov, pa je dobil zatorej priznanje tudi od samega kralja. Že poprej je bil odlikovan z redom Leopoldovim in Franc Jožefovim ter s častnim meščanstvom mesta Varaždina.

S tem odličnim Hrvatom se je zopet vlegel k večnemu počitku eden najbolj zaslužnih in delavnih veteranov hrvatske knjige in hrvatskega preporeda. Slava mu!

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

Dne 17. junija 1890.

Navzočnih je štiriindvajset mestnih odbornikov. Kot sprejeti meščanje storé obljubo gg.: A. Gruber, hišni posestnik; Jakob Zalaznik, pekovski mojster, in Josip Vidie, posestnik. — Namesto odstopivšega odbornika dr. Vošnjaka je izvoljen v odsek za imenovanje ulic dr. Majeron.

V imenu finančnega odseka je poročal obširno in stvarno podžupan V. Petričič o mestnega loterijskega posojila in mestne klavnice računskih zaključkih za 1889 in proračunih za 1890. Aktiva mestne loterijske zaklade znašajo 1.510.794 gld. 85 $\frac{1}{2}$ kr.; pasiva pa 1.591.091 gld. 30 $\frac{1}{2}$ kr.; torej nedostatek 80.296 gld. 45 kr. Ta račun se odobri, javno razglasi, knjigovodstvu ta zaklade pa dá absolutorij.

Mestna klavnica je imela leta 1889 dohodkov 19.497 gld. 72 kr., izdatkov 11.598 gld. 45 kr., prebitka 7899 gld. 27 kr. Proračun za 1890. leto: po-

trebščina 10.943 gld. 28 kr., pokritje 19.310 gld. 80 kr., prebitek 8367 gld. 52 kr. Potrebščina mestne loterijske zaklade je za tekoče leto proračunjena na 69.150 gld. 86 kr., pokritje na 71.804 gld. 39 kr., prebitek na 2653 gld. 53 kr.

Dr. Staré poroča v imenu stavbenega odseka o prispevku mestne občine za gradnjo deželne bolnišnice. Poročevalec bi ne priporočal nobene svote, ko bi se zemljišče, kjer stoji sedanja bolnišnica, ne razdelilo za stavbišča.

Ker pa je upanje, da se bode tukaj mesto razširilo in olepšalo, ako se bolnišnica umakne iz mesta, zato priporoča, naj mestna občina dovoli za to 36.000 gld. v trehletnih obrokih s pogojem, da dežela brezplačno prepusti mestni občini toliko sveta, kolikor ga bode mestna občina potrebovala za ceste. Tri ceste nameravajo odpreti čez sedanje zemljišče, kjer stoji bolnišnica, in sicer jedno paralelno z dunajsko cesto, ki bode vezala bolniške s predilnimi ulicami; dve pa povprečni cesti od dunajske ceste do kolodvorskih ulic.

Odbornik dr. vitez Bleiweis omeni, da bode mesto skoro toliko dalo, kakor dežela, ki je dovolila najvišjo svoto 100.000 gld. Dežela bode za novo bolnišnico imela na razpolaganje le 316.000 gld.; naj bi torej tudi interesentje kaj dodali. Sicer pa govornik toplo priporoča odsekov predlog.

Odbornik Murnik opazi, da bode dežela dala 220.000 gld., ker prepusti v ta namen tudi skupilo za staro bolnišnico v znesku 120.000 gld.

Odbornik Hribar priporoča predlog, ker je premeščenje deželne bolnišnice v zvezi s premeščenjem vojaškega oskrbovalnega skladišča in bolnišnice. Zato stavi dodatni predlog, naj bi se na podlagi dotičnih aktov zopet pričela pogajanja z vojnim čarjem.

Pri glasovanju je bil prvi predlog, da se odpró tri nove ulice, soglasno sprejet; drugi predlog, da dovoli mestna občina 36.000 gld. za premeščenje deželne bolnišnice, je bil sprejet z veliko večino; istotako je bil sprejet dodatni predlog odbornika Hribarja.

Odbornik Hrašký je poročal o kolavdaciji slikarskega, kamnoseškega, kleparskega, plesarskega in mizarskega dela v novi vojašnici. Kolavdacija se odobri.

Odbornik Terček je v imenu odseka za olepšavo mesta poročal o preloženji tržaške ceste ter nasvetoval, naj se nad kolizejem zveže s celovško cesto. Odbornik Valentinčič nasvetuje, naj bi se tržaška cesta za sedaj podaljšala le do nove ceste med muzejem in vilami. Dr. Tavčar pa nasvetuje, naj se stvar vrne stavbenemu odseku v novo posvetovanje in poročanje; ta nasvet je obveljal. S tem je bila javna seja končana.

Dnevne novice.

(Graditev deželne ceste čez Bogenšperk.) Včeraj je sl. deželni odbor kranjski razpisal natečaj za graditev deželne ceste čez Bogenšperk, in sicer od gradu Bogenšperka do prvega razpotja pod Kamenom v dolžini 1620 metrov s troški 12.000 gld. Z ozirom na to naznanilo smo danes prejeli daljši dopis iz litjskega okraja. Vsebinsko dopisa objavimo jutri, danes omenimo le toliko, da pride prihodnjo soboto dne 21. t. m. posebna deputacija, obstoj ča iz članov občinskih in cestnih zastopov litjskega, zatiškega in trebanjskega k sl. deželnemu odboru s prošnjo, da se po sklepu deželnega zbora preloži vsa cesta v dveh oddelkih, katerih prvi sega do Bogenšperka, drugi pa do Pustega Javorja, ne pa samo dotični kos, za kar bi bil po trditvi gosp. dopisnika zavržen denar. S to notico hočemo slavni dež. odbor le opozoriti na željo dotičnih interesentov.

(Nove volitve za koroški deželni zbor) se bodo vršile za kmetske občine dne 20. avgusta t. l. Kmečke občine imajo sedem volilnih okrajev, ki volijo po dva poslance. Prvi volilni okraj obseza sodnijske okraje: Celovec (okolica), Trg (Feldkirchen), in Borovlje, volišče Celovec; drugi volilni okraj obseza okraje: Velikovec, Kaplja, Pliberk in Doberlavas, volišče Velikovec; tretji volilni okraj obseza: Wolfsberg, Sentlenart in Sentpavel, volišče Wolfsberg; četrty volilni okraj obseza: Sentvid, Breže, Krko, Svinec in Stari Dvor, volišče Sentvid; peti volilni okraj obseza: Beljak, Rozák in Pater-nijon, volišče Beljak; šesti volilni okraj obseza: Špital, Sovodje, Millstatt, Greifenburg, Gor. Bela in Kot, volišče Špital; sedmi volilni okraj obseza sod-

nijske okraje: Šentmohor, Trbiž, Podkloster in Kočane, volišče Šentmohor. Volitve poslancev za mesta in trge se bodo vršile dne 25. avgusta; isti dan voli tudi trgovska in obrtniška zbornica. Dne 30. avgusta volijo veleposestniki.

(Umrl) je dne 16. t. m. popoldne v Novem Mestu čast. g. o. Regalat Stamzer, vpokojeni gimnazijski profesor, v 69. letu svoje starosti. Pogreb je bil danes popoldne. Naj v miru počiva!

(Ljubljanske čitalnice pevski zbor) priredi pričetkom prihodnjega meseca na čitalniščnem vrtu velik koncert, pri katerem bodeta sodelovala slavnoznani baritonist g. Josip Noll in c. kr. vojaška godba domačega pešpolka.

(Iz Tržiča) se nam poroča: Dne 8. t. m. je bil izvoljen županom kovorske občine enoglasno g. Lovro Aljančič, posestnik v Bistrici pri Tržiču, ki je prej že vodil 20 let občino v splošno zadovoljnost. Zadnja leta se je odpovedal tej časti, a se sedaj zopet vdal v blagor občine na prošnjo občanov. Sedanji naš župan je mož stare korenine, vrl katoličan in národnjak ter dolgoleten naročnik „Slovenca“, „Mira“, „Dol. Novicam“ in „Kmetovalcu“. Naj bi se povsod taki poštenjaki volili za župane, potem se nam ni treba bati pri nobenih volitvah. Naj nam bo vedno pred očmi, voliti zanesljive može in povsem neodvisne. Kovorska občina bodi vzgled drugim.

(Od Mure pri Ljutomeru) se nam poroča, da so ta teden začeli žeti zimski ječmen; tu in tam so ga že poželi.

(S Črnuče) se nam poroča: V ponedeljek popoldne ob 2. uri se pri mirnem nebu vzdigne pri nas močan vrtinec, zgrabi precej velik kup sena in ga drvi visoko po zraku. Zanimiva prikazen.

(Nesreča.) Na postaji v Zalogu je včeraj prišel 28letni Janez Mihler iz Ljubljane med suvača (Puffer), ki so mu pretrli prsi. Prepeljali so nesrečnega v deželno bolnišnico.

(Program koncerta) pianistinja Natalije Pitipy s prijaznim sodelovanjem gospice Lujize Daneševe, ki bode jutri v redutni dvorani ob 8. uri zvečer. 1. a) Chopin: „Fantasie Impromptu“; b) Wieniawski: „Valse de Concert“, Natalije Pitipy. 2. Donizetti: Recitativo e cavatina nell' Opera „Lucia“, poje gospica Lujiza Daneševa. 3. a) Raff: „Polka de la Reine“; b) Liszt: Paraphrase sur l' Opera „Rigolletto“. 4. Mendelssohn: „Variations serieuses“, Natalije Pitipy. 5. Meyerbeer: „Pesem pažetova“ iz opere „Hugenotten“, poje gospica Lujiza Daneševa. 6. Liszt: „Grande Fantasie sur le Propheta: Les Patineurs“, Natalije Pitipy. — Cene prostorov: Cercle-sedeži 1 gld. Sedeži I. vrste 80 kr., II. vrste 60 kr. Vstopnina 40 kr. Dijaški biljeti in galerija 30 kr. — Prodaja sedežev in vstopnic: Pri gosp. Gruber-ju v veliki trafiki na glavnem trgu in pri gosp. V. Petričič-u, zvečer pa pri kasi.

(Oddaja lovskih zakupov.) V četrtek dne 26ega junija dopoldne ob 9. uri se bodo v Radečah v občinski pisarni na javni dražbi dajale v zakup lovi občin: Radeče, Sv. Križ, Dvor in Boštanj za pet let. V četrtek dne 3. julija dopoldne ob 9. uri se bodo v Mokronogu v zakup dajale lovi občin: Škocijan, Šmarjeta, Mokronog, Št. Rupert, Trebelno in Tržišče. V soboto dne 5. julija se bodo pri okr. glavarstvu v Krškem dajale v zakup lovi občin: Raka, Studenec, Velika Dolina in Krško.

Raznoterosti.

— Zadnji vdeleženci boja pri Waterloo-u. Upokojeni general Van Merlen v Harlemu je povabil svoje še živeče tovariše, da praznujejo vkupe petinsedemdesetletnico te pomenljive bitke. Na to povabilo se je oglasilo sedem veteranov. Najstarejši izmed njih je bil rojen 1793, ima torej že 97 let, ostali so se pa porodili v 1796., 1797., in 1798. letu. Izvzemši jednega živé vsi v pičlih razmerah.

— Časnikarstvo v Severni Ameriki. V Združenih državah izhaja 787 nemških časnikov; mej temi je 91 dnevnikov, ostali pa izhajajo po enkrat na teden. V francoskem jeziku se tiska 46 raznovrstnih časnikov, mej temi so le trije dnevniki. V škandinavskem jeziku izhaja 101 časnik, mej njimi se le dva vsak dan tiskata. Španjolci beró v svojem jeziku 38 časnikov, med katerimi so štirje dnevniki. V holandskem jeziku izhaja 13 časnikov, v italijanskem 4, v poljskem 2 časnika. Po dva časnika imajo tudi Irci, Portugalci, Čehi, Islandci in Kitajci. Po jeden časnik v svojem jeziku beró Ogri, Rusi, Armenci in Grki. In v volapüku se tiska en časnik.

Telegrami.

Dunaj, 18. junija. Minister Kalnoky boleha vsled prehlajenja, zato mora ostati v sobi in se ne vrne v Budimpešto.

Belgrad, 18. junija. „Narodni Dnevnik“ je objavil pismo srbskega poslanika na Dunaju, ki izjavlja, da obsegajo poročila v listih o njegovem razgovoru sicer nekaj resničnega, mnogo pa, česar ni govoril ali pa v drugi obliki.

Berolin, 18. junija. Angleško-nemške obravnave so končane. Nemčija odstopi Angliji Vitu in Somali-deželo, od Anglije pa dobi Helgolandijo. „Norddeutsche Ztg.“ piše, da ta mirovna pogodba zahteva od Nemčije veliko žrtev, vendar pa je Nemčija dobila znatne privolitve. Pridobitev Helgolandije mora vzbuditi po Nemčiji vesel odmev. Pogodba med Anglijo in Nemčijo mora se z veseljem pozdravljati.

Rim, 17. junija. Poslanec Bonghi je stavil predlog, naj bi se vsi prepri med državami reševali potom mirovnega sodišča, da se zmanjšajo vojaški troški. Crispi je obljubil,

to vprašanje spraviti na dnevni red, ko bodo rešene najnujnejše stvari.

Madrid, 18. junija. Havasovo izvestje poroča: Zdravniki iz Valencije so konstatovali pri bolnikih Kopove bacile. Konzuli so to naznanili svojim vladam. — Vlada je sklenila, da bode zaprla vse vasi, v katerih je epidemija. Zbolelo je nekaj oseb tudi v Puebli in okolici.

Umrl so:

15. junija. Florentina Pehani, notarjeva vdova, 56 let, Kongresni trg 7, vsled edema na možganih.

V bolnišnici:

15. junija. Martin Močilar, posestnik, 42 let, krč. — Marijana Cvajnar, gostija, 60 let, vsled raka na jetrih. 16. junija. Franc Adamič, zidar, 42 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
17	7. u. jut.	739.9	14.6	svzhod	jasno	0-00
	2. u. pop.	739.4	21.4	jzpad	jasno	
	9. u. zveč.	737.6	14.4	sr. jzpad	jasno	
Srednja temperatura 16.8° za 2.4° pod normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

18. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88 gld. 65 kr.
Srebrna „ 5 1/2 „ 100 „ 16% „	89 „ 40 „
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 40 „
Papirna renta, davka prosta	101 „ 25 „
Akcije avstr.-ogerske banke	967 „ — „
Kreditne akcije	302 „ — „
London	117 „ 15 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 32 „
Cesarski cekini	5 „ 56 „
Nemške marke	57 „ 57 1/2 „

Stanje avstro-ogerske banke

dne 15. junija 1889.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld. 388,414.000 (— 1,370.000)
Kovinski zaklad	241,798.000 (— 214.000)
Listnica	139,332.000 (— 1,266.000)
Lombard	18,298.000 (— 317.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 56,988.000 (2,564.000)

Zadruga brivcev in vlasuljarjev ljubljanskih

naznanja slavnemu občinstvu, da bodo pričeni s 1. junijem brivnice in vlasuljarnice ob nedeljah in praznikih od 3. ure popoldne zaprte. (12-10)

Tuji.

16. junija.

Pri Slonu: Pruseh, nadinžinir, Eggerth, prokurist, Katendorfer, trgovec, in Werner, vsi z Dunaja. — Lončarič, podjetnik, Selce.

Št. 4783.

(3-3)

Izžrebane kranjske deželne obveznice,

kakor tudi kuponi se bodo tri mesece pred zapadlim rokom proti 4% eskomptni pristojbini, računjeni na dneve, izplačevale pri deželni blagajnici kranjski.

Deželni odbor kranjski.

V Ljubljani, dne 3. junija 1890.

Po kratu rabi neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob.

Nova ameriška

Lepota
zob.

zobna glicerín-crème

(preskušena od zdravstvene oblasti)

KALODONT F. A. Sarg-ov sin in drugovi,
c. kr. dvorni zalagatelji
na DUNAJI.

Dobiva se pri vseh lekarnah in parfumerijah itd. 1 komad 35 kr.

V Ljubljani pri lekarnarjih Erazmu Birschtzu, Vilj. Mayerju, Gabrijelu Piccoliju, Iv. Svobodi, pl. Trnkóczyju, dalje pri C. Karingerju, Josipu Kordinu, Petru Lasniku, M. F. Suppanu, Antonu Krisperju. (52-47)

OLJNATE BARVE

kositarских пуšicah po pol in jeden kilo
priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

(27)

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.